

Վահան Տերյան

Տխուր մեռան կապուտաչյա

Տխուր մեռան կապուտաչյա
Երագները երկնաշող.
Գագաթներից ես ցած իշա
Անդունդները սիրտ մաշող...
Էլ ոչ մի թև ինձ չի տանի
Դեպի բարձունքն արծաթյա.
Խենթ անկումիս գերեզմանի
Խավարներում ինձ գթա՛ ...
Յուրտ է դարձյալ, մութ՝ իմ ողին,
Սրտումս մահ և աշուն՝
Մոռացել եմ ես ամենքին,
Միայն քեզ եմ ես հիշում...
Միայն քե՛զ եմ ես աղոթում,
Քո հրաշքին անպատիր.
Հայտնըվի՛ր սև անապատում
Անոթի՛ր ու ազատվիր...

1905-1907